

Het is niet de grootste speler, maar de Antwerpse rederij Ringoot houdt zich al drie generaties lang drijvende. Het familiebedrijf wordt momenteel geleid door een unieke tandem: oprichtster Solange werkt op 91-jarige leeftijd nog steeds voltijds op het kantoor in Schoten, kleindochter Sophie is nu drie jaar aan de slag als CEO. De Ringoot-dames kregen doorheen de jaren nochtans de nodige tegenslagen te verwerken. "Maar we laten ons niet in een slachtofferrol duwen."

TEKST: Jonas Van Boxel
BEELD: Jeroen Hanselaer, RR

Langs het Albertkanaal in Schoten ligt het kantoor van Rederij Ringoot. Het tankerbedrijf verhuisde in 2004 naar daar vanuit een bureau in Borgerhout. "We hebben hier zelf een gebouw gezet en verhuren kantoorruimte en magazijnen aan andere bedrijven", zegt CEO Sophie Ringoot. Van op de tweede verdieping van het gebouw ziet ze haar schepen én die van de concurrentie voorbijvaren. De rederij beschikt ook over 320 meter kade om schepen te laten aanleggen.

Rederij Ringoot is al 71 jaar actief in de tankvaart: het bedrijf verzorgt het transport van gasolie, benzine, diesel, kerosine en andere minerale oliën via de binnenvaart. De zes schepen van Ringoot varen voornamelijk op de Belgische en Nederlandse waterwegen, maar worden soms ook ingezet op de Rijn. Sophie (38) is sinds drie jaar CEO, haar grootmoeder Solange (91) is directeur.

Solange richtte de rederij in 1951 op met haar man Roger. "De binnenvaart zat bij mijn man in de familie. Hij bouwde een schip om te beginnen in de tankvaart. Tien jaar lang hebben wij samen gevaren."

Roger Ringoot begon al snel met de koop en verkoop van schepen. "Toen we er drie hadden, zijn we aan wal gegaan en hebben we een bureau geopend. Er is steeds meer personeel bijgekomen. Doorheen mijn leven heb ik een vijftigtal schepen gekocht en weer doorverkocht." Vandaag vaart Rederij Ringoot met zes schepen. Er werken acht mensen op het kantoor in Schoten, twee vanuit Luxemburg en 45 bemanningsleden aan boord van de schepen.

Noodlot

De familie Ringoot runt vandaag een succesvolle rederij, maar kreeg ook meer dan haar portie verdriet te verwerken. Op 57-jarige leeftijd sterft Roger Ringoot totaal onverwacht na een hersenbloeding. Solange, op dat moment 54, komt er van de ene op de andere dag alleen voor te staan. "We hebben toen mijn zoon Philippe, die op dat moment op de technische dienst werkte, in sneltempo opgeleid om het bedrijf over te nemen."

In 2000 slaat het noodlot opnieuw

"Ondanks het leeftijdsverschil zitten wij op dezelfde lijn. Ze is mijn voorbeeld: mijn grootmoeder, mijn meter, mijn zakenpartner."

SOPHIE

"De scheepvaart zit in ons bloed"

Oprichtster Solange (91) en kleindochter Sophie (38), vrouwen aan het roer van Antwerpse rederij Ringoot

toe. Sylvie Ringoot, de enige zus van Sophie, raakt betrokken bij een verkeersongeval in Westmalle. Ze overleeft het niet. Ze moest nog 20 worden.

Weinig bedrijven zien hun CEO van de ene op de andere dag wegvallen. Nog minder bedrijven maken dat twee keer mee. Solanges enige zoon Philippe sterft in 2019, even plotseling als zijn vader, na een hartinfarct. Deze keer moet Sophie overnemen. Ze heeft op dat moment negen jaar gewerkt in de bevrachting van de Ringoot-schepen.

Overlevingsdrang

"Mijn vader stierf in de nacht van zaterdag op zondag. Maandagochtend zaten mijn grootmoeder en ik bij de begrafenisondernemer, nadien zijn we meteen doorgereden naar de rederij", zegt Sophie. "Je hebt twee soorten mensen: zij die in zo'n situatie in een hoekje in de miserie gaan zitten, en zij bij wie de overlevingsdrang overneemt. We wisten: privé doet het zeer, maar zakelijk moeten we voort."

Na de begrafenis bezoekt Sophie alle klanten, om hen gerust te stellen over de voortzetting van de activiteiten. "De zakenwereld is hard. De eerste week na zo'n tragedie krijg je nog veel steunbetuigingen, maar daarna is het weer business as usual. Ik ben oprecht

dankbaar dat geen enkele klant ons tot hertoe verlaten heeft."

De familie kan na de plotse rampspoed ook een beroep doen op haar loyale personeel. "We hebben onze mensen gezegd dat mijn grootmoeder en ik alles zouden regelen achter de schermen, zodat zij gewoon hun werk konden voortdoen."

Mannenwereld

Tijd om te rouwen namen Solange en Sophie dus niet. "Onze instelling is altijd geweest dat het vooruit moet gaan", zegt Sophie. "Natuurlijk krijg je daar soms een klopp van. Bij mij is dat vooral als ik na een lange dag het kantoor uit stap. Maar dan kom je thuis bij je gezin, en moet je ook weer voort."

In de mannenwereld van de scheepvaart is het niet vanzelfsprekend om het vertrouwen van klanten en personeel te behouden. "Toen mijn man stierf, stond ik echt bekend als 'het vrouweke van' en bleef ik eigenlijk altijd op het bureel", zegt Solange. "Het contact met klanten, dat deed mijn man. Daarom hebben we mijn zoon er ook zo snel bij betrokken. Dat stigma is vandaag gelukkig wat weggevalen."

Toch is Sophie tijdens de vergaderingen van CITBO, de koepelvereniging voor exploitanten van tankschepen op de binnenvaart, als vrouw nog steeds

zwaar in de minderheid. "Individuele scheepseigenaars zijn vaak koppels, maar voor rederijen is het zeldzaam dat die gerund worden door een vrouw. Ik ben zeker niet alleen, maar toch een uitzondering." Als jonge, vrouwelijke CEO moet Sophie zich dan ook constant bewijzen. "Maar dat motiveert me net", zegt ze.

Geen slachtofferrol

Ondanks de tegenslagen willen Sophie en Solange trouwens niet weten van een slachtofferrol. "We proberen er net sterker uit te komen. Ons enige doel is om de zaak succesvol verder te zetten." Vandaag heet het bedrijf officieel nog steeds Rederij Ringoot en Zoon. "Die naam veranderen is nu niet onze grootste prioriteit. We gaan er niet 'en Dochter' van maken, maar misschien halen we die 'en Zoon' er op termijn wel af."

In de wereld van de tankvaart is Ringoot niet bij de grootste spelers, maar de rederij biedt klanten wel een totaalpakket. "Alles gebeurt in eigen beheer", zegt Sophie. "We treden niet alleen op als scheepseigenaar, maar staan ook in voor de veiligheid en kwaliteit van de schepen, doen zelf de bevrachtingen en beschikken over onze eigen technische dienst."

Er is een tijd geweest dat de rederij wel met particuliere schippers in

is soms nodig om biobrandstoffen en andere chemicaliën te vervoeren.”

De naam ‘Phorcys’ – een Griekse zee-god – is de laatste in een lange lijst Ringootschepen met een Griekse naam met de letter P. “Mijn vader is daarmee begonnen toen hij op huwelijksreis was in Piraeus, in Griekenland. Hij moest vandaaruit een naam bedenken voor een nieuw schip. Sindsdien halen we bij elk nieuw schip inspiratie uit de Griekse mythologie met de letter P. Onze schepen heten nu de Pamiir, de Pegasus, de Perseus, de Poseidon, de Proteus en sinds kort dus de Phorcys.”

Het leven op een binnenschip in de jaren vijftig valt niet te vergelijken met de binnenvaart nu, weet Solange. “Veel van wat vroeger zware handarbeid was, zoals de mast neertrekken bij een brug, gaat nu automatisch. Slapen deden we in een soort kast die je opentrok. Nu zie je bijna luxeappartementen aan boord. Ook de stuurhut, met al zijn elektronica, is onherkenbaar veranderd.”

Nog geen pensioen in zicht

Op haar 91ste werkt Solange nog altijd voltijds op het hoofdkwartier van de rederij. Sophie doet maar wat graag een beroep op de decennialange ervaring van haar bomma. “Zij is elke dag bezig met de cijfers. Ze bekijkt de prestaties van onze schepen en kan meteen aanduiden wat fout zit als er uitschieters zijn. En ook in de dagelijkse operaties is haar advies van onschatbare waarde.”

Solange probeert in de mate van het mogelijke ook op de hoogte te blijven van de technologische vernieuwingen in de binnenvaart. “Ik ben begin dit jaar naar het Seafar-hoofdkwartier in Antwerpen geweest, waar ze werken aan semi-autonome scheepvaart”, zegt Sophie. “Op kantoor vertel ik daarover aan mijn grootmoeder, om ook haar up-to-date te houden.”

Botst het ooit tussen de CEO en haar directeur? “Eigenlijk niet. Ondanks het leeftijdsverschil zitten wij op dezelfde lijn. Ze is ook een groot voorbeeld voor mij: mijn grootmoeder, mijn meter, mijn zakenpartner.”

Zelf heeft Solange nog steeds geen zin om van een welverdiend pensioen te genieten. “Zo lang ik het kan, blijf ik het doen. Ik zit graag tussen de mensen, en nog het liefst tussen jonge mensen.”

Als Sophie kan kiezen, brengt ze net zoveel jaren op de rederij door als haar grootmoeder. “Ik doe het oprecht graag, de scheepvaart zit in ons bloed. Ik ben er nogal abrupt ingesmeten, maar ik ben heel trots op wat we hier doen.” “Ik hoop dat ze mijn genen heeft”, grinnikt Solange.

De opvolging staat overigens al klaar. “Mijn 6-jarige dochter Axelle gaat af en toe mee aan boord en is nu al geïntregeerd. Zij mag volgende week ons nieuwe schip Phorcys dopen. En zo herhaalt de geschiedenis zichzelf.”

“Zo lang ik het kan, blijf ik het doen. Ik zit graag tussen de mensen, en nog het liefst tussen jonge mensen.”

SOLANGE

Wijlen Sylvie, de zus van Sophie, als klein meisje bij de doop van een schip; en Sophie's dochtertje Axelle bij de doop van de Pegasus. Of hoe de geschiedenis zich herhaalt.

Sophie en haar vader Philippe in 2004.

Roger en Solange op hun eerste schip.

Roger en Solange met Philippe, de papa van Sophie. Roger en Philippe zouden elk apart onverwacht overlijden terwijl ze aan het hoofd stonden van de rederij.

onderaanneming voer. “Maar de nasleep van de financiële crisis in 2008 was zwaar voor de hele binnenvaart. We hebben toen beslist afstand te doen van onze samenwerking met particuliere schepen en ons meer te richten op onze eigen vloot.”

Griekse mythologie

Ringoot timmert gestaag verder aan de weg naar boven. “Wij verkiezen stabiele groei op de lange termijn”, zegt Solange. “Omdat we altijd buffers hebben ingebouwd, hebben we tijdens moeilijke periodes nooit het gevoel gehad dat we in nauwe schoentjes zaten.” Die duurzame strategie valt in de smaak bij het klantenbestand, dat varieert van petrochemiereuzen tot lokale tankstation-uitbaters. “Wij bouwen een lange-termijnrelatie op met onze klanten. Sommigen zijn al twintig, dertig jaar bij ons. We zetten volop in op kwaliteit en goede diensten, en investeren veel in goede relaties met onze mensen.”

De rederij bereidt haar vloot bovendien voor op een wereld die minder of geen beroep meer zal doen op fossiele brandstoffen. “Ons nieuwste schip, de Phorcys, is eigenlijk een chemicaliënschip. Het is een duurzaam schip met een nabehandelingssysteem om de uitstoot te verminderen en heeft een ketel om de lading te verwarmen. Dat

Solange en Sophie, grootmoeder en kleindochter, samen de spil van wat officieel nog steeds Rederij Ringoot en Zoon heet. “We gaan er niet ‘en Dochter’ van maken, maar misschien halen we die ‘en Zoon’ er op termijn wel af.”